

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди

Факультет іноземної філології
Історичний факультет

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції
20 березня 2020 р.*

Харків – 2020

УДК 81'243
ББК 81.2
С91

Укладачі: Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Організаційний комітет конференції:

І.Ф. Прокопенко – академік НАПН України, доктор педагогічних наук, ректор (голова);

Ю.Д. Бойчук – доктор педагогічних наук, професор, проректор з наукової роботи ХНПУ імені Г.С. Сковороди (заступник голови);

Хошіно Юічі – Другий секретар Посольства Японії в Україні (заступник голови).

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей I Міжнародної науково-методичної конференції, 20 березня 2020р. – Х. : ХНПУ імені Г. С. Сковороди, 2020. – 258 с.

Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.06.2020р.

До збірника увійшли тези доповідей, присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики викладання сходознавчих дисциплін, перекладу, літературознавства, історії, економіки, політики, соціуму країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

Видано за рахунок укладачів

©Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
© Н.В. Руда, Л.М. Ямпольська

Павленко С.С. Японська консульська система на території СРСР у 1925-1946 рр.....	225
Пилипенко В.В. Фемінізм в Ісламській Республіці Іран: напрямки та особливості.....	227
Подрез Ю.В. Особливості становлення консульських установ в Японії в II половині XIX – на початку XX століття.....	230
Ханукаєв Б. Основы правовой системы Государства Израиль.....	232
Шаленна Н.М. Новий конструкт турецької ідентичності і майбутнє відносин Туреччини з ЄС.....	234
Шкурка В.А., Дерід І.О. Роль ініціативи «Один пояс, один шлях» в економічному розвитку Таджикистану та Узбекистану.....	236
Авраменко Є.С. Гараманти – європеоїдне населення Африки.....	239
Володін І.С. Місце Арктики в політиці КНР.....	240
Ейвазова Р.Ч. Екологічна ситуація в КНР.....	242
Лучинський М.О. Корейський шлях до статусу країни – «азійський тигр».....	244
Раков Д.С. Ісламістські терористичні організації в комп'ютерних іграх на прикладі Assassin's Creed.....	246
Сопельняк А.С. Вірмени в творчому доробку Я.Р. Дашкевича.....	248
Сюсюк Д.С. Таємні вбивці-служителі богині Калі.....	250
Тригуб К.В. Історичний та соціальний аналіз Паміру: Гірно-Бадахшанська автономна область Республіки Таджикистан.....	252
Шарко К.Т. Зовнішня політика КНР стосовно країн АСЕАН.....	254
Fan Zhenxuan. Culture of New Silk Road Civilization as a Concept.....	256

Uzbekistan's_New_Strategy_of_Development_Sustainability_of_mutual_relevance_and_p ositive_dynamics#pff (дата звернення: 25.01.2020).

7. Из-за чего двадцать лет ссорились Таджикистан и Узбекистан. Настоящее время. URL: <https://www.currenttime.tv/a/29439020.html> (дата звернення: 12.02.2020).

ГАРАМАНТИ – ЄВРОПЕОЇДНЕ НАСЕЛЕННЯ АФРИКИ

*Авраменко Єгор Сергійович, студент I курсу магістратури історичного факультету
Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Науковий керівник: к.і.н., доц. Л.М. Ямпольська*

Походження гарамантів довгий час було предметом напружених дискусій. Річ у тім, що корифеї античної науки, в тому числі Геродот і Пліній Старший, з одного боку чітко вказували на середземноморське походження загадкового народу, а з іншого – постійно згадували про темну шкіру його представників. І Пліній, і Геродот – представники середземноморських народів, – ні за що не назвали б «темношкірими» просто дуже смаглявих людей. Дискусії про негроїдне або середземноморське походження гарамантів почалися відразу після початку регулярних археологічних розкопок в регіоні. Вони, як зазвичай, показали, що істина була десь посередині. Як сказали б зараз, населення Гарамантиди було мультинаціональним і мультирасовим. Однак поховання продемонстрували, що представники аристократичної верхівки гарамантського суспільства були європеїдами середземноморського типу. Тому можна сміливо припустити, що історія Гарамантиди почалася з підкорення або підпорядкування місцевого населення «європейцями».

Мета нашого дослідження – проаналізувати еволюційний шлях племені гарамантів.

Існує декілька версій, звідки прийшли представники аристократії Гарамантиди. Згідно з першою, у II тис. до н.е. на лівійське узбережжя переселяються критяни, етруски, сицилійці. Переселення це було викликане тим, що в ті часи Крит, Сицилія, Сардинія, як і взагалі весь регіон, були сейсмонебезпечними. Однак закріпитися на лівійських берегах не вдалося. Тисячоліття тому фінікійці почали відтісняти «народи моря» з насиджених місць углиб континенту. Частина з них і переїхала до Феццану, де замість Середземного моря почала підкорювати Сахару. Друга версія відрізняється від першої незначними дрібницями. Покидаючи острови Егейського моря, біженці розселилися не в Кіренаїці та Триполітанії, а на берегах затоки Габес і острові Джерба, звідки їх витіснили фінікійці. Тільки в цьому випадку «дата заснування» Гарамантиди зміщується з X ст. до н.е. на VIII. За третьою версією, гараманти прийшли на свою батьківщину з оазису Сива, що знаходився на пограниччі Лівії та Єгипту. Це місце було відоме своїм храмом Амона, а також тим, що до V ст. до н.е. тут виросла досить сильна держава. Вона зміцніла настільки, що спробувала надати опір персам, які в цей же час захопили Єгипет [1, с. 103].

У II ст. до н.е. на кордонах царства з'явився новий супротивник – римляни, але навіть їм було потрібно більше ніж сто років, щоб підкорити гарамантів. Римляни просуваються вперед крок за кроком. Ланцюжки їхніх військових поселень зсувалися все далі на південь, відтісняючи гарамантів углиб пустелі. Нарешті, в 19 р. до н. е. Рим завдав вирішального удару у точці, де зараз сходяться кордони Лівії, Алжиру і Тунісу – Гадаміс. На чолі римського війська, яке підійшло до Кідамуса, стояв проконсул Африки Луцій Корелій Бальб, який в молодості служив у військах Гая Юлія Цезаря, потім з нещадною жорстокістю керував римськими провінціями, а після того виконував особистий наказ імператора Августа – підкорити Гарамантиду. Гараманти чинили ворогу запеклий опір, але нерівність сил була занадто велика. Римляни взяли фортецю штурмом. На наступний рік Бальб рушив з Кідамуса на Гараму [2, с. 54].

Для гарамантів поява у їхній столиці воїнів стала катастрофою. Спорудивши з вирубаних пальм облогові машини, римляни взяли Гараму штурмом і зруйнували її. Міць Гарамантиди була підірвана назавжди. Її жителі визнали себе васалами Риму. У Кідамусі та деяких інших оазисах були розквартировані підрозділи Африканського легіону. Для Риму ця перемога мала настільки важливе значення, що вперше полководця, який не був римським громадянином (Бальб – уродженець Піренейського півострова), римський народ відзначив тріумфом. Гараманти не відразу змирилися з поразкою. Протягом кількох десятиліть вони піднімали повстання, які незмінно жорстоко придушувалися, і римські війська знову і знову підступали до Гараму.

Лише наприкінці I ст. н.е. гараманти усвідомили, що величі їхнього царства прийшов кінець. У 89 р. цар Гарамантиди відвідав Рим і Галлію, зустрівся з імператором Доміціаном і підписав з ним угоду, за якою в Гарамі розмістився римський гарнізон, а гараманти зобов'язалися допомагати римлянам охороняти караванні шляхи. Наприкінці 90-х рр. римляни спільно з гарамантами організували дві торговельні експедиції на південь. Перша з них досягла «країни ефіопів», а учасники другої, що тривала чотири місяці, вийшли до річки Конго. З цього часу Гарамантида стала своєрідним мостом через Сахару для римських купців, що прямували у Тропічну Африку за рабами та слоновою кісткою [3, с. 43].

У 355 р. Гараму захопили донатисти – учасники релігійного руху, спрямованого проти офіційного християнства, а в 395 р. зруйнували повсталі бербери [4, с. 23]. У V ст. н.е. Північну Африку завоювали вандалі. Однак проникнути в Сахару це плем'я так і не змогло, і Гармантида знову здобула незалежність, хоча і на короткий час. У VII ст. на її кордонах з'явилися араби. Завоювавши Єгипет, вони в 642 р. рушили на Кіренаїку, а звідти на Гараму. Гараму була розорена, її цар взятий у полон. Гарамантида припинила своє існування, а її жителі прийняли мусульманство. Гараманти змішалися з іншими народами, ставши родоначальниками туарегів кель-Аджер. Нащадками гарамантів вважає себе плем'я Гарма, що живе в Нігері.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гарамантида (Африканская Атлантида): Сб. науч. статей; сост. М.Ю. Роцин; пер. с араб. и англ. А. Коровикова и М.Ю. Роцина; под ред. Ю.М. Кобищанова, А.Ю. Милитарева. М.: Издательская фирма «Восточная литература» РАН, 1994. 288 с.
2. Гаудио Аттилио. Цивилизации Сахары. Десять тысячелетий истории, культуры и торговли; пер. с франц. Г.А. Матвеевой. 2-е изд. М.: Наука, Главная редакция вост. лит-ры, 1985. 224 с.
3. Кобищанов Ю.М. На заре цивилизации: Африка в древнейшем мире. М.: Мысль, 1981. 224 с.
4. Куббель Л.Е. Страна золота – века, культуры, государства. 2-е изд. М.: Наука, Главная редакция вост. лит-ры, 1990. 240 с.

МІСЦЕ АРКТИКИ В ПОЛІТИЦІ КНР

*Володін Іван Сергійович, студент I курсу магістратури історичного факультету
Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна
Науковий керівник: к.і.н., доц. О.І. Тумаков*

Арктика і сьогодні залишається доволі важливим регіоном, де перетинаються інтереси багатьох держав. Протягом тривалого часу лише країни, які входять до Арктичної ради, переймалися економічними зв'язками в цьому регіоні. Однак, поступово Китай також почав проявляти свій інтерес до Арктики. Із затвердженням концепції КНР «Один пояс, один шлях», цей інтерес лише посилюється. Китай має доволі потужні економічні та політичні ресурси для просування та захисту своїх інтересів в цьому регіоні.

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Тези доповідей
I Міжнародної науково-методичної конференції

Відповідальний за випуск: (Руда Н.В.)

Комп'ютерна верстка: Петрищева О.В.

Коректор: Коробкіна І.М.

Відповідальність за дотримання вимог академічної доброчесності несуть автори

Підписано до друку Формат Папір офсетний.

Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний. Ум. друк. арк.

Обл.-вид. арк. Зам № Тираж прим. Ціна договірна.